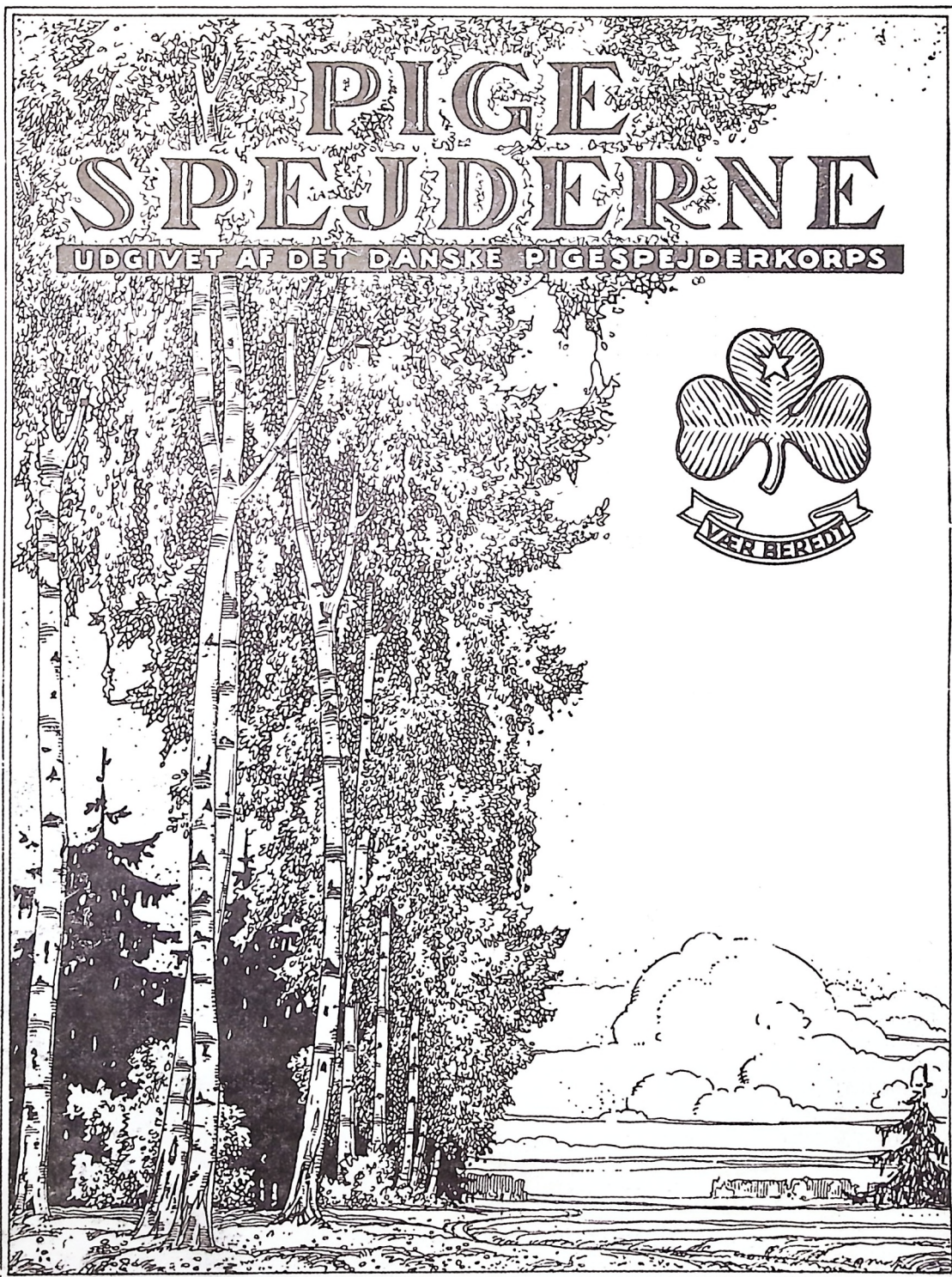

PIGE SPEJDERNE

UDGIVET AF DET DANSKE PIGESPEJDERKORPS

Lejrudstyr:

Rygsække med Meis	11,00 og 16,00 Kr.	Redningsreb	5,00 Kr.
— — udv. Lomme. 6,75 og 7,85 »		Feltsenge	20,00 »
Tornysterrygsække	9,00 »	Kompas med Stopper	1,65 »
Lejrtæpper 1,50×2,00 m	9,50 »	Teltlygte	1,65 »
Svaneknive	1,50, 2,25 »	Haandlygte	2,50 »
Sejldugsvandfade	1,50 »	Smaa Lommelygter	1,00 »
Sejldugsspande	3,25 »	1 Sæt Tallerkener med Krus	
Spader	3,00 »	(røde, blaa, grønne el. gule) ..	1,50 »
Økser	3,50 »	— hvide — — — ..	1,35 »
Øksetasker	1,65 »		

BEMÆRK!

Brune Strømper	1,65 Kr.	Mørkebl. Tæppegarn t. Lejrbaalstr. pr. Fed .	0,14 Kr.
Ankelsokker	1,50 »	Brunt Uldgarn til Ankelsokker —	0,12 »
Mørkebl. Golfgarn til Lejrbaalstrøje pr. Fed	0,12 »	Blaa Tværsække	1,90 »
		Blaa Frakker Str. 42	53,00 »

Alle Forsendelser sker paa Opkrævning. Husk Tropsførerens Rekvisitioner til Uniformer, Hatte, Distinktioner og Duelighedstegn.

HALLO! —

Den nye
PIGESPEJDERBOG
er nu udkommet.

Bestil Bogen gennem Troppen, som samler alle Bestillingerne — derved spares Porto. Bogen faas fra Depotet, Spejderskolen, Korinth og koster 350 Kr. — — — —

Den er indbunden og har mange Illustrationer. — —

PIGESPEJDERNE

UDGIVET AF DET DANSKE PIGESPEJDERKORPS

Redigeret af Fru HANNA HOLMBLAD LUND, Læssøegade 198, Odense.

Nr. 3.

Marts 1933.

16. Aarg.

• • R A A D S K L I P P E N • •

Har du tænkt paa, hvor megen Kraft og Tilskyndelse til at handle rigtigt, der kan ligge i en ganske kort Sætning?

Der hvor Pligten hører op, begynder Hæderen — staar der paa en gammel Gaard i Dalarne. De Mennesker der har sat dette Motto over deres Hjem, har været stærke i deres Retsind, de har vidst, at sin Pligt den skal man gøre, den er der ingen, der skylder en Tak for, — mon du ikke ofte synes, du fortjener megen Tak, naar du simpelthen har gjort din Pligt? Mon du endogsaa ikke undertiden bliver fornærmet, hvis du ikke faar Tak derfor, — ja, mon ikke din Fornærmelse undertiden bliver saa stor, at du tænker, at naar man ikke paaskønner, at du gør din Pligt, saa kan du ligesaa godt lade være — mon ikke? Men først der, hvor Pligten hører op, begynder Hæderen.

Det kommer ikke saa meget an paa, hvad der møder en, som hvordan man tager det, — siger et andet godt Ord. Du hører vel ikke til de Mennesker, der lader alle de Begiven-

heder, der møder dem, faa Magt over deres Sind, — der lader sig præge af dem, ja maaske endog anlægger en forurettet Mine overfor »Skæbnen«, naar Verden gaar dem imod? I saa Fald skulde du gøre ovenstaaende Ord til dine og huske, at det er dig, der skal være den stærke, dig, der skal præge Begivenhederne med dit Sind og din Tanke, din Handlekraft. — Prøv derfor at møde det tunge i Livet med Kækhed, det urene med Renhed, det plumpe med Finfølelse og det vege med Styrke, — og du vil se, at der kommer Klarhed, Styrke og Glæde over din Færd.

Husk endelig, at du som Spejder maa have den Overbevisning, at det er Tro, skab, Hjælpsomhed og Renhed, der er de tre vigtigste Værdier i Livet, og at der er sagt (af Sokrates), at *der, hvor et Menneske staar og har stillet sig i Følge sin Overbevisning, maa det blive staaende, — alt andet er Vanære!* Det vil sige, er du Spejder, maa du ogsaa leve som Spejder, — alt andet er Vanære.

Den gamle Ulv.

Et Besøg hos Skolepræsident Obara i Japan.

Fra Niels Bukhs Jordomrejse.

Det var Obara, der tilrettelagde vort Ophold i Morgenrødens Land. Nogen bedre Mand kunde vi ikke havde faaet til Vært. Han var saa gæstmild og venlig mod hver enkelt af os, at vi Dag for Dag kom til at holde mere af ham, og tillige er han en saa betydelig Personlighed, at hele det japanske Folk interesserer sig for, hvad han foretager sig. Obara ejer og leder to store, kristne Skoler i Nærheden af Tokio, Tamagawa-Skolen og Seijo-Skolen. Paa disse aflagde vi et to-Dages Besøg.

Havde vor Ankomst til Tokio været storslaaet og festlig, saa formede den sig ikke mindre straalende ved Tamagawa-Skolen, om end den gik for sig under mindre Forhold. Alle Skolebørnene var nede ved den lille Station for at hente os. Fra deres brune Ansigter lyste de mest straalende Smil os i Møde, mens de raabende og leende viftede til os med et Utal af smaa japanske og danske Flag. Med opslaaede Parasoller vandrede vi op mod Skolen, der ligger i en smuk, bakket Skov-egn. Kort før vi naaede dertil, blev der givet os en meget betagende Velkomsthilsen, vistnok den smukkeste, der nogen sinde er blevet vist Niels Bukh i noget Land. En Raket blev affyret, og et Øjeblik efter saa vi højt oppe under Himlens Blaa et mægtigt Dannebrogssflag folde sig ud og svæve langsomt af Sted, baaret oppe af en stor, næsten usynlig Faldskærm. Længe stod vi og fulgte det — tør jeg nok sige — med duggede Øjne.

Da det var ude af Syne, fortsatte vi vor Vej op mod Skolen. Solens brændende Straaler gennembragte os, selvom vi var iført lyst og let Tøj og tillige dækkede os under vore Parasoller eller Tropehjelme. Fra Grønsvær og fra Træer og Buske rundt omkring os klang Insekternes skingrende og hvislende Musik, og store, herligt farvede Sommerfugle flagrede uroligt omkring i den sitrende og flimrende Luft. Det var en ægte japansk Sommerdag af

den Slags, hvoraf vi havde næsten 30 den første Maaned, vi tilbragte i den opgaadende Sols Land.

Ved Ankomsten til Skolen samledes vi med Lærerne og Eleverne i en stor Sal. Alle klappede og jublede, da vi traadte ind. Skolens Sang blev sunget for os af mange velklingrende Barnestemmer, og efter en Del Taler maatte vi op paa Scenen for rigtig at blive taget i Øjesyn. Efter at have sunget et Par danske Sange vilde vi gaa ned paa vore Pladser igen; men det kunde vi ikke faa Lov til. Vi skulde først have Gaver. De blev overrakt af Skolens allermindste, nuttede Smaatrolde. Vi fik hver et nydeligt Stykke Silketøj og et Maleri udført paa guldbronceret Silke.

Obara har sit Hjem ved Tamagawa-Skolen. Det var det første udpræget japanske Hjem, vi saa. Da vi kom til Døren, maatte vi af med Skoene. Inde i Husene færdes man kun paa Strømpesokker, med bare Ben eller med bløde Filttøfler paa. Der var som blæst i Obaras Stuer. Alt skinnede af Renhed. De fleste Gulve bestod af tykke Bastmaatter; kun i Forstuer og Gange var der Bræddegulv. Det var lakeret lige saa blankt og glat som den fineste Bordplade, saa der er ikke noget at sige til, at vi skulde have Skoene af, før vi gik indenfor. Det vilde være Vandalisme at betræde Obaras Gulv med Lædersaaler. Skillerummene mellem Værelserne bestod af ganske lette Skydevægge, der var lavet af fint mønstret Træskelet overtrukket med Papir. Ogsaa Ydervæggene paa den Side af Huset, der vendte ud til Haven, kunde skydes til Side, saa Stuerne kunde omdannes til aabne Verandaer. Møbler var der næsten ingen af i Værelserne, kun nogle lave Borde paa Højde med Fodskamler og Puder i Stedet for Stole. Desuden var der nogle Vægskabe. Det var hele Møblementet. Billeder var der ikke mange af; men Væggene var flere Steder prydet med smukke Dyre- eller

Blomsterrelieffer, elegant udskåret i fint Træ.

Fru Obara var saa indtagende, som man vel kan tænke sig. Der var noget næsten fuglelet over hendes lille, fine Skikkelse, som var iført en Kimono, der var holdt i diskrete blaalige Farver. Hun var tilbageholdende, som japanske Kvinder skal være; men alligevel var hun i Besiddelse af Egen-skaber, der gjorde hende til Hjemmets Midtpunkt. Det var, som der først rigtig kom Liv over de smaa, sirlige Stuer, naar hun gik omkring og puslede med et eller andet. Man mærkede ikke hendes Nær-værelse, men savnede hende, naar hun ikke var der.

Ogsaa hun havde en Velkomstgave til os. Den kom ikke som nogen hel Over-raskelse; thi hun havde et Par Dage i Forvejen været inde i Tokio for at tage Maal af os, og tillige havde vi faaet Lov til hver især at udvælge det Stof, hvorefter vi helst vilde have en Kimono. Nu havde Fru Obara dem alle færdige. Hun havde selv klippet dem, og Skolepigerne havde syet dem. Vi maatte naturligvis straks klædes om, og lidt efter kom vi svansende ind i Stuerne i vore spraglede Gevandter med lange Hængeærmer. Saa gav vi os til at beundre os selv og hverandre. Vi kunde hver især nemt blive enige med os selv om, hvem der havde faaet den smukkeste Kimono: men med andre kunde vi heller ikke blive enige. Hver havde et Argument til Forsvar for sin egen Pragt; men godt var det, at vi alle var tilfredse.

Til Aften fik vi en Mellemting mellem japansk og europæisk Mad. Der var en Mængde herlige Frugter, men ogsaa mange underlige Ting, som smagte modbydeligt, men hvorefter vi alligevel spiste en Bunke af bare Nysgerrighed. Vi sad paa Gulvet under Maaltidet, og vi spiste med Pinde, idet der dog som Reserveredskaber for de mest kejtede af os var fremlagt Knive og Gaffler.

Da den Tid kom, at vi skulde til at gaa til Ro, blev det naturligvis spændende at se, hvor vi skulde sove. Pigerne fik et Par af Obaras Stuer; vi andre kom til at bo i et hyggeligt lille Havehus med to Etager. Der var ingen Senge til os; det bruger man ikke i Japan. Derimod blev der bredt tykke Vattæpper ud paa Gul-

vene. Dem kunde vi ligge paa, og andre fik vi til at tage over os. Det sidste var ellers ret unødvendigt; for det var en meget lun Aften. Derimod var vi glade for, at der blev udspændt store Moskitonet over os; for Luften var fuld af Insekter. Myg, Fluer og store Aftensværmere svirrede omkring i og udenfor Stuerne. Skydevæggene havde vi trukket til Side, saa der var aabent lige ud til den fri Natur. Natten var fuld af underlige Lyde; men de holdt os ikke vaagne, virkede snarere søvndyssende. Vi var gaaet tidligt »i Seng«, og det varede ikke længe, før jeg faldt i en dyb Søvn, træt som jeg var af den varme Sommerdags nye Indtryk. Længe varede det imidlertid ikke, før jeg vaagnede igen. Jeg mærkede en underlig Rumlen indvendig og havde stærke Kvalmefornemmelser. Jeg tænkte straks paa Aftensmaden og ærgrede mig over, at jeg ikke havde holdt min Appetit og min Nysgerrighed bedre i Ave. Det endte med, at jeg maatte tage min Madras og med stort Besvær slæbe den ned foran Døren til et vist lille Rum, der var i japansk Stil og derfor ikke særlig komfortabelt, og der maatte jeg lade den blive Resten af Natten; for længere turde jeg ikke fjerne mig derfra. Jeg var forøvrigt ikke alene om denne Skæbne; thi efter kort Tids Forløb var saa godt som hele Mandsholdet lejret dernede med deres Madrasser. — Det blev en forfærdelig Nat. Jeg glemmer den aldrig. Den vil blive en mørk Streg i det varige Billede af Japan, jeg efterhaanden faar dannet mig paa Grundlag af de mange forskellige Indtryk, jeg bragte med mig hjem fra Farvernes Land.

Morgenen efter Rædselsnatten paa Tamagawa-Skolen var vi ikke mange sure Sild værd. Vi skulde egentlig have været hen paa Obaras anden Skole, Seijo-Gakuen, allerede først paa Formiddagen; men for at vi kunde komme lidt til Hægterne, inden vi tog af Sted, fik vi Lov at tilbringe Formiddagen i Fred og Ro i Obaras hyggelige Hjem og i den tilhørende Have. Vi kunde næsten ikke hænge sammen, saa det var ikke opmuntrende at tænke paa, at vi skulde have Opvisning paa Seijo-Skolen om Eftermiddagen; men det skulde vi, om vi da paa nogen Maade kunde. Eleverne havde i lang Tid glædet sig til

vort Komme, saa det vilde være Synd at skuffe dem ved at aflyse Gymnastikken.

Efter Middag tog vi hen til Seijo-Skolen, der ligger et Par Mil fra Tamagawa. Vi blev budt velkommen i Skolens store Teatersal paa en hel anden Maade, end vi var vant til. Skolens mindste Elev, en henrivende lille Pige paa fire Aar, holdt Festtalen. Med sin klare, lille Pipfugle-stemme kvidrede hun løs, saa det var en ren Fryd at høre. Ganske vist forstod vi ikke meget af det, hun saa indsmigrende fortalte os i de 10 Minutter, Talen varede, men det blev bagefter oversat.

En japansk Dreng.

Børnene spillede derefter en Komedie for os. Det var slet ikke til at staa for. Skuespillerne var ganske smaa, fra 4 til 12 Aar. Ikke desto mindre udfyldte de deres Roller saa mesterligt, at de fik os til at glemme al vor »Mavesurhed« fra den foregaaende Nat. Der blev opført flere smaa Dyre-Spil. Børnene var klædt ud som Ravne, Spurve og andre Fugle. Dragterne

var af fine Silkestoffer. Farvevirkninger, Lyseffekter, Sceneudsmykning, alt var smukt og afstemt og gennemført til de mindste Enkeltheder. De optrædendes Mimik var saa storartet, at vi i alt Fald i nogen Maade kunde følge Handlingen. De smaa Skuespilleres Stemmer klang som de reneste og fineste Klokketoner. Klokken i H. C. Andersens Eventyr kan ikke havde lydt skønnere. Til allersidst blev vi kaldt op paa Scenen for at blive overlæst med et Væld af Gaver, som blev overrakt os med de mest bedaaende Barnesmil.

Der blev gjort alt, for at vi kunde faa et fyldigt Indtryk af Skolens Arbejde, idet der navnlig blev lagt Vægt paa den idrætsmæssige Side af Sagen. Den legemlige Opdragelse spiller en meget stor Rolle i de japanske Skoler. Fra de tidligste Drengesaar bliver alle Drengene hærde og udviklet gennem en Mængde forskellige Idrætter. Ogsaa for Pigerne gøres der nu meget i den Retning, hvilket er helt i Overensstemmelse med den nye, frisindede Bevægelse til Fordel for japanske Kvinders Frigørelse. Endnu indtager Kvinden en ret underordnet og tilbagetrukket Stilling i Samfundet; men Arbejdet for hendes Uddannelse og Selvstændiggørelse har allerede sat tydelige Spor i Japan, hvilket ogsaa har givet sig Udslag i Oprettelse af en Del ypperlige Pigeskoler Landet over.

Jeg har Indtryk af, at de forskellige Idrætsgrene, der udøves i Japan, betragtes som national-religiøse Handlinger. En Opvisning indledes derfor altid med et højtideligt og indviklet religiøst Ceremoniel. Vi saa 6 unge Piger skyde med Bue og Pil. Skydningen foregik fra Rummet under et Halvtag ud over en indhegnet Plæne mod 6 almindelige Skydeskiver, der var opstillet ca. 30 m fra Bueskytterne. De 6 solbrunede Pigebørn var klædt i hvide Bluser og korte, blaa Nederdele. Til at begynde med sad de i Skrædderstilling paa Række under Halvtaget med hver sin Bue liggende foran sig. Bag dem stod et lille Alter, antagelig for Bueskytternes Skytspatron. Pigerne skød efter Tur; men inden Pilen blev lagt paa Strengen, rejste Skytten sig og lagde Buen ned foran Alteret, altid med Strengen ind imod dette. Saa faldt hun paa Knæ foran Bue og Alter og bøjede sig dybt ned over Buen, vendte sig

hurtigt om, indtog halvknelende Stilling, lagde Pilen til Rette, spændte Buen, sigtede og skød. Alle Bevægelser var nøjagtigt indøvet, saa alle 6 Piger udførte dem fuldstændig ens.

I en stor lukket Hal blev der vist os Fægtning, først Paradeøvelser med skarpe Staalsabler og derefter vildt Slagsmaal med tykke Bambussværd. Det berømte japanske Selvforsvarssystem Jiu-Jitsu blev demonstreret for os, og vi saa Eksersits, Skydning og andre militære Idrætter. Som Afslutning paa Dagens mange Opvisninger blev der efter Aftenmaaltidet fremført nogle Gymnastikhold paa Skolens flagsmykkede Stadion. Tilsidst kom Turen til os. Vi var endnu slappe og halvdaarlige efter den forrige Nats Oplevelser, saa vi var spændt paa at se, hvordan Opvisningen vilde forløbe. Vi klarede den bedre end ventet. En

god, kraftig Omgang Gymnastik er i Grunden det allerbedste Middel mod Utilpashed. Den virker langt mere oplivende end nok saa mange Kampher eller Hoffmannsdræber. Da Opvisningen var forbi, var vi betydelig bedre tilpas, end vi havde været paa noget andet Tidspunkt Dagen igennem.

Inden vi forlod Seijo-Gakuen, var vi til Aften the i Skolemødrenes Hus. Som en Afskedshilsen til os var der en lille Pige paa 4 Aar, der dansede Chrysanthemumdansen, mens vi sad rundt paa Gulvet bag vore Thebakker og saa til. Dermed sluttede vort Ophold paa Obaras Skoler, og vi rejste saa tilbage til Tokio. Aldrig har jeg set saa mange henrivende Børn om mig paa een Gang, som jeg saa paa Tamagawa og Seijo-Skolerne. Vort Besøg havde næsten været som en Tur i Drømme til Alfernes Land.

Erik Flensted Jensen.

En japansk Pige paa 4 Aar dansede Chrysanthemumdansen som en Afskedshilsen til os.

Førerkursus:

Inmeldelsesfristen er forlænget til den 1. April.

Husk at forhøre om billige Rejser paa Banerne.

Vi vil gerne have 8 Spejdere endnu til Køkkenholdet.

Man bedes medtage Skiftesko.

Jeg beder Troppene om saa vidt mulig at

sende en eller flere Spejdere til Førerkursus. Det har saa stor Betydning for Troppene og for Samarbejdet i Korpset, at Førerne kan mødes dels for at lære de praktiske Ting og dels for at drøfte forskellige Spørgsmaal.

Lad os i Aar ligesom tidligere mødes med den samme gode Vilje til at faa noget ud af disse Dage, og lad atter Arbejdsglæden og det gode Humør sætte sit Præg paa et af vore Førerkursus.

Chefen.

VERDEN OG VI.

Thinking Day:

Havde du en rar »thinking day«, kære Pigespejder? Vil du høre, hvad jeg gjorde for at højtideligge den?

Nogle Dage i Forvejen havde jeg været paa Besøg hos en af mine Troppe, og der havde vi for det første sendt et Lykønskingsbrev til vor Verdensspejderchef med mange gode Ønsker og navnlig eet: at vi hvert Aar d. 22. Februar maatte være med til at sende Verdens 10-Øren. Dernæst lovede Spejderne mig, at jeg den 22. skulde faa en Udtalelse fra hver af dem, om hvorfor de var Spejdere. Og ganske rigtigt, med første Post kom et tykt Brev med alle de smaa Hilsener, som stemte mig meget festligt, ligesom de mere personlige Breve, der ogsaa var imellem, gjorde mig glad.

Om Middagen gik jeg en lang Tur i den snedækte Plantage, hvor alle Granerne stod pyntet som Juletræer, og om Aftenen skrev jeg til den ungarske Pigespejderchef *Antonia Lindenmeyer*, for jeg syntes, jeg maatte i direkte Forbindelse med en udenlandsk Pigespejder. I Løbet af Dagen havde jeg selv faaet et dejligt Brev fra en af mine østrigske Venner. Ved I, hvad jeg bad Frøken Lindenmeyer om? Om Adresser paa ungarske Pigespejdere! — Se dette er nemlig en Postboxartikel. Nu haaber jeg, I strømmer til og beder mig om Adresser. Det var da morsomt, om I havde en Postboxkammerat at besøge, naar I kom til Ungarn!

Fromse.

Lejren i Ungarn August 1933.

Forandring af Program og Udgift angaaende Planen for Jamboree-Turen.

For at saa mange som muligt skal faa Lejlighed til at deltage i Rejsen til Jamboreen i Ungarn, har det Ungarske Pigespejderkorps reduceret Udgifterne efter Henstilling fra flere Lande. Ved at forandre Budgettet og Programmet, har følgende Forandringer fundet Sted:

1. Ophold i Budapest, man beser Byen og deltager i forskellige Fornøjelser (Se Program i Febr. Bladet) og i fire Udflugter til Gødølle. Prisen for Opholdet fra 1.—15. Aug.: For Spejdere som vil bo paa Hotel — 250 Guld-Pengø.

For Spejdere som vil bo paa Skoler — 130 Guld-Pengø.

2. For de som under deres Ophold ønsker at deltage, og som i Forvejen har tilmeldt sig, vil Ture blive arrangeret til følgende Steder:

- a) 5. Aug. til Balaton Søen.
- b) 7. Aug. Tur til Szeged.
- c) 8. og 9. Aug. Tur til Debrecen og Hortobagy.
- d) 13. og 14. Aug. Tur til Mezökövesd, Miskolo og Lillafüreg.

Udgift til hver Tur pr. Spejder er:

- a) Balaton 18 Guld-Pengø.
- b) Szeged 27 Guld-Pengø.
- c) Debrecen, Hortobagy 30 Guld-Pengø.
- d) Mezökövesd, Miskolo, Lillafüreg 35 Guld-Pengø.

Angaaende andre Oplysninger henvises til Febr. Bladet.

Angaaende Pengesendelser til Ungarsk Bank faaes alle Oplysninger ved Tilmeldelsen til Rejsen.

Tilmeldelsen skal ske til Chefen inden den 1. April.

Internationale Seniortrope:

Det er Amerika, der har dannet de første I. C.'er (Forkortning af International Companies), der optager Medlemmer fra alle Pigespejderkorps, der har Tilslutning til Verdensforbundet. I Stedet for at holde Møder sender man en Brevbog rundt mellem Medlemmerne. Der er allerede oprettet et Par Trope med Medlemmer saavel fra forskellige europæiske Lande som U. S. A., og man paatænker at oprette flere, hvis det viser sig, at Sagen har Interesse. Det bliver spændende, naar der kommer Indbydelse til til os danske Seniorer om at være med i Legen!

En Rekord.

Mr. Hubert Martin, the International Commission of the Boy Scouts Association and Direktor of their International Bureau i London har sat en ny Rekord, idet han fra Lørdag Middag til Mandag Morgen ikke nød 2 Maaltider i samme Land. Hans Rekord er: Lørdag: Frokost i England, Middag i Frankrig.

Søndag: Morgenmad i Tyskland, Frokost i Østrig, Middag i Czechoslovakiet, Aften: the i Ungarn.

Mandag: Frokost i Rumænien.

(Efter Spejdernes Magasin).

Der var engang - da vi gamle var smaa Spejdere.

Siger I, det var varmt i Sommerlejren 32? — Men de af jer, der oplevede Kristi Himmelfartsdag for 11 Aar siden paa 30 km Landevejstur, — I vil ihvert Fald bevidne og bedyre, at Lejrens Vejrlig var at ligne med en mildt tempereret og laskende Kølighed, — sammenlignet med hin Dags sønder-smeltende Hede. — Den gavmilde Sol har brændt den Tur frem for andre uforglemmeligt ind i Del-tagernes Erindring.

— Naa der var nu ogsaa saa meget andet. —

Vi var en lille Flok, voldsomt nidkære. Enkelte af os, vistnok 4, indmeldt St. Georgsdag, glødede af Beundring og Ærefrygt for de ældres grønt og sølvpydede Ærmer. Vor Længsel efter selv at er-hverve lignende Trofæer var saa fortærende, at vi næsten ikke kunde holde ud at vente den lov-befalede Tid — til II. Kl. Mærket var taget. — Men saa var der én, som fik en lys Ide: vi kunde »gaa til 30 km Pladen«. Den kom dog vist ikke ind under Begrebet Duelighedstegn og var saaledes undtaget fra de derfor gældende Instrukser. Til yderligere Beroligelse henvendte vi os til Tropsføreren, hun var ganske ny (og magelig), tillige ivrig efter at vi skulde udmærke os; og de større Bedrifter kom jo oven i Købet paa Tryk i Bladet. Saa vi maatte da saa gerne. —

Idéen fødtes i et Frikvarter om Tirsdagen, Torsdag fandt Turen Sted! Imidlertid rygtedes Planen i Troppen, og vi fik en ganske uventet Tilslutning fra syv af de ældre Spejdere, af dem med de fine Ærmer, hvilket vi betragtede som en Bekræftelse af Idéens Fortræffelighed. Om dens Gennemførelse tvivlede vi naturligvis ikke et Øjeblik, spildte næppe en Tanke herpaa. Lykkeligt uvidende om Begreber som Træning var vi ogsaa, de respektive Forældre formentlig ligesaa, for Lov fik vi da alle elleve.

Og saa startede aarle Torsdag Morgen en ejendommelig Skare fra Byens Torv, med »Ryggen ret,

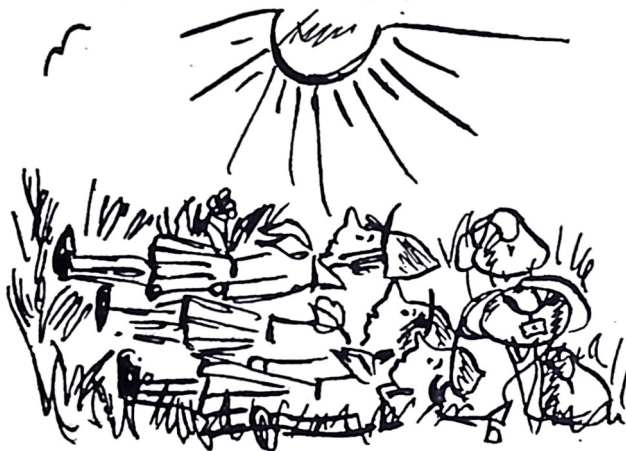
Hovedet løftet og Gangen let«. — Der var smaa, bitte Spejdere med korte Ben, der var lidt større Spejdere med energisk strittende Fletninger og lidt længere Ben, og saa var der endelig to meget langbenede, som paa Grund af disse fælles Fortrin, indgik en Koalition den Dag som vist hverken før eller siden! Udrustningen var broget og mangfoldig. Kæmpestore Hatte sad paa smaa Spejdere som Parasoller, Fodtøjet varierede fra Fedtlæderstøvler via Sandaler og kasserede Dansesko til Gymnastiksko! Af de hvide Snøres, med grønne Saaler. — Det er sandt. — I fuld Fart, gik det ud af Landevejen, første, anden og tredje Kilometersten passeredes omtrent i Løb; de to langbenede lagde sig urørligt i Spidsen og forøgede Forspringet lidt efter lidt, indtil — ja, indtil »Hm sluger« og hendes lille krøllede Ven drejede dem en lidt uhæderlig Knap. — Men det kommer først senere. —

Solen steg og steg paa Himlen, men endnu syntes vi kun, det var »dejligt Vejr«. Ved 5 km begyndte vi at finde det lovlig dejligt; men ved 6 Stenen laa der et Mejeri! Oh, herlige Oase. — Vi drak og drak, utallige Krus Kærnemælk nedsvælgede vi; den skvulpede godt i Maven, da vi satte igang igen, gjorde os tunge og lidet marchduelige. Men saa langt tænkte vi nu ikke, medens Orgiet stod paa. Igen ud ad Landevejen, Tempoet allerede mindre hidsigt. Der begyndte at blive saa langt mellem Kilometerstenene. Solen brændte, Støvet hvirvlede op, Rygsækkene varmede og tyngede — (hvad mon vi havde dem med til?) Vort foreløbige Maal var

START

15 km Stenen, hvor vi skulde holde Hvil. Endelig, endelig. — Mens vi laa i Grøften, kom en Spejderonkel i Bil. Han gjorde Krav paa at faa sin Niece med sig i Bilen, lillebitte og opløst som hun var.

HVIL

Men hun »var naturligvis ikke Spor af træ, bare lidt mat nu, indtil vi fik hvilet.« Og Onkel Kai kørte bekymret videre. — Selv har hun først for nylig, som gift og hjemfaren, indrømmet, at det var en af de største Fristelser, hun havde været ude for. Men naturligvis »er man Spejder«?

Videre gik det henad de støvede Veje. Solen stak. Landevejen brændte gennem Saalerne. Hænderne blev saa underligt tykke. En sær, salt Smag fik man hele Tiden i Munden. Fletningerne hang slappe ned. — De to langbenede var forlængst ude af Syne, flere Kilometer forude. — Og saa var det, »Hm sluger« og hendes lille Krølleven optændt af retfærdig Harm over denne Naturens uretfærdige Fordeling af Ben, besluttede at udligne denne Uretfærdighed. — De to gik sidst i Klumpen, der kom en Lastbil, som tilbød dem at køre med, og — de slog til! Indtil de var tæt inde paa Livet af »de lange«, de havde ikke den Dristighed ogsaa at passere dem — saa sprang de af og gik uskyldigt videre. De naaede Maalet faa Minutter efter de store, — jeg gad vide, om disse nogensinde har hørt Sagens forbløffende Pointe, ellers kan de læse den her. —

Nu maa man ikke tro, at »Hm sluger« var en lav og uhæderlig Karakter, slet

ikke, men rørende impulsiv, og dertil saa lille, knap 10 Aar, og saa gal over, at de andre var saa store.

Men man skal maaske kende hendes sammensatte Sinds Krinkelkroge for fuldtud at tilgive hende denne Genistreg. — Jeg regner hende den ikke til Last, ej heller hendes lille Ven.

I den sidste Klump var vi nu kun syv, som mekanisk vandrede frem mod Maalet. Vi led alle Tørstens Kvaler, Tungen fyldte forfærdelig i Munden, jo mere vi drak, jo værre blev det. — Men det havde ingen fortalt os; omsider opdagede vi det vel selv, men lovlig sent. — Sveden haglede ned, vi »skilte ad«, (dengang havde vi ikke Kitler, men Bluse og lægget Nederdel, som aldrig kunde sidde paa Pladsen, den var bestemt for).

Omsider — lykkelige Øjeblik — vaklede vi da ind paa Torvet i Byen til 30 km Stenen, knapt saa ranke i Ryggen, lette i Gangen, som ved Starten! Paa Trappen til et »Uldvarerhus« sank vi sammen og nedsvælgede Legioner af Isvafler. — Med en sidste Anstrengelse samlede vi Resterne sammen og vandrede strunke gennem Byen til et Idrætshus, hvor vi overværede en Gymnastikopvisning, til Toget førte os tilbage til Fædrenebyen. — Ja, hvilke sjælsopløftende Oplevelser har vi dog ikke været igennem!

Saaledes erhvervede vi den eftertragtede Sølvplade. Og om nu nogen forundret siger: »30 km Pladen! Hvad er det for en, hvornaar har den eksisteret?« Saa lyder det nedstemmende Svar: »aldrig«, det var en »Orden«, vi simpelthen havde overført fra Drengespejderne, efter hvis Forbillede vi hovedsagelig arbejdede. — Vi havde fælles Tropsraad, Tropslokale og mente følgelig, at de samme Tegn og Mærker var opnaelige for os som for dem. Dengang fandtes ingen Pigespejderbog, end sige saa fyldestgørende en Institution som en Rejsesekretær, og det gik, som det bedst kunde. — Dejligt gik det, vil alle fra dengang mene, omend maaske ikke netop en Tur som denne var egnet til Hvervelse af Venner for Pigespejder sagen.

Hv.

FREMME

„Her er Liv og glade Dage“.

Hallo — Korsør kalder!

Atter er, eller rettere var der Fest i Korsør Pigespejdertrop, denne Gang var Grunden igen, at der var Lavvande i Pengekassen formedelst Sommerens Teltindkøb, og at vi havde Fødselsdag, hele 5 — fem Aar, saa vi kunde da ikke være andet bekendt end at holde et lille Selskab for »Fødselsdagsbarnet«, der trods enkelte uundgaelige Børnesygdomme, som nu er godt overstaaede, alligevel kunde holde til det »Gilde«, som vi holdt med ca. 350 Gæster.

Festen begyndte Kl. 19¹/₂, men allerede lidt i 19 kom de første Gæster, og lidt efter lidt kom der en jævn Strøm af glade Mennesker, der alle af Erfaring vidste, at der plejer at være morsomt hos Pigespejderne. Der var ganske vist et Par Ulykkesfugle, der fortalte, at Salen kun var halvfylldt, men da vi »blaa« præcis Kl. 19¹/₂ rykkede frem, var hver Plads optaget.

Efter »gammel Tradition« (det lyder vel nok flot) sang vi først »Vær beredt«, saa kom Velkomsttalen, derefter »Kærlighed i Krostuen« spillet paa jysk. Medens der blev skiftet Kulisser blev »Julestuen« af Holberg spillet foran Tæppet, saa vi derved undgik den kedelige Pause. Til Slut holdt vi et lille Lejrbaal, vi blev forresten rost, fordi det var saa kort, og alligevel var der lidt Indhold; først og fremmest sang vi — mer eller mindre kønt — forskellige Sange, saa var der to Spejdere paa Nattevagt, Nisserne friede, og der var Forslag fremme om en ny Spejderuniform oven i Købet paa Vers, Lillegut rejste til Engeland — i aaben Baad, hvorefter vi alle sang Kongernes Konge, uden at bytte om paa Dan og Nord i første og sidste Vers.

Saa var der ikke mere Fest paa Scenen, Ballet begyndte og »Butikken« blev lukket op, det var en Salgsudstilling af vore Husflidsarbejder, der var »selvfølgelig« mange pæne Ting, saa Salget gik strygende, og desuden gjorde et Skilt, hvorpaa der stod »Bestillinger modtages« stor Lykke; vi er

endnu i fuld Gang med at udføre Bestillingerne.

Butikken havde saa godt som udsolgt, da den blev lukket Kl. 23¹/₂, fordi der atter skulde optrædes, denne Gang med et stort internationalt Dansenummer, det var Kusiner og Fætre til Kuban-Kosakkerne, der dansede en flot Russerdans midt i Salen, Scenen var alt for lille til alle de Mennesker. De var færdige præcis Kl. 24, hvor vi saa modtog flere Lykønskninger baade mundtligt og telegrafisk, det var nemlig først den 19., at Fødselsdagen var. Hele Forsamlingen sang »Der er et yndigt Land«, og derefter gik Dansen atter lystigt til Kl. ca. 1, hvorefter vi pakkede sammen og gik hjem — og drømte om bugnende Pengekasser, der ikke var til at løfte, selv af en Pigespejder.

K. P.

En Knaldsucces.

blev Slagelsespejdernes Fest 4.—5. Marts, fra Lørdag Eftermiddag Kl. 4, hvor Skolebestyrer Dyhr bød et lille men interesseret Publikum velkommen — til Søndag langt over Midnat, hvor et vrimlende Mylder af Mennesker morede sig saa godt, at de slet ikke vilde gaa hjem.

Festlighederne, hvis Formaal var at vise Verden, og hvem der ellers vilde se paa det, hvad Spejdere duer til (og saa naturligvis helst tjene nogle Penge), var lokaliserede til to Sale, i den største var alt, hvad et hungrende Bazarherte kunde ønske, Tombola med Gevinster fra Græsfrø over Politiseler og Rulleskøjter til Tyrekalve, Husflidsboder, der havde god Afsætning, Fiskedam, Raritetskabinet, muntert Køkken, Slikbod o. s. v., et fortrinligt Drengespejderorkester satte Folk i Humør med Spejdermelodier og Døgnmelodier ind imellem hinanden. I den næste Sal var Spejderudstilling, Udstilling af Blaamejse-Husflid og Blaamejsesamlinger, Woodcraft, Skrapbøger, Spejderlitteratur paa alle Sprog, Instruktionstavler og statistiske Tavler, arrangeret med sikker Sans for det over-

skuelige, broget og morsomt sat op. — Endelig var der Restauration i »Landsbyen«, hvor tillige Pige- og Drengespejdere, Uveunger og Blaamejser skiftedes til at underholde Publikum med Sketches, Sange til Guitar, Luth, Harmonika, Mundharmonika og Klaverledsagelse, Tryllekunster og instruktive Foredrag om Spejderbevægelsen herhjemme og i Udlandet.

De to festlige Dages Clou var dog Opførelsen af »Dragterne gennem Tiderne« i Casinoets Teatersal. Over 80 Damer fra Byen og Spejdere deltog i denne meget smukke Opvisning af originale Dragter fra Kristian d. IV. Tid og op til le dernier cri — alle originale Dragter samlet sammen fra det ganske Land — ledsaget af tidssvarende Melodier og nu og da af en stilfuld Menuet og yndefuld Gavotte.

Den 1½ Time lange Opvisning, der i sin Idé var dristig og risikabel, gjorde Arrangørerne berettigede til evig Bispisning paa Prytaneion og fortjente det bragende Bifald, den høstede.

Festen overværedes af Bestyrelsesformanden, Spejderchefen, Souschefen og talrige Spejdere fra omliggende Byer samt København og Korinth — og gav en Indtægt langt op i de fire-cifrede Tal.

»Fruen fra Slagelse« havde slaaet et af sine store Slag — og vundet. A E.

En Dagbog.

1. Hellerup Trop havde sammen med Drengespejdertroppen »Gjøgnerne« faaet gode Ide at levendegøre nogle Blade af en Spejderførers Dagbog til deres Spejderfest. En glimrende Ide, der fik en udmærket Udførelse. Man saa Drengens Opfattelse af Spejderbogen hvordan Inge hverver en ny Pigespejder og — i en glimrende Række af Sketches — de forskellige Føreres Opfattelse af det bærende i Spejderbevægelsen, dybt præget af, at de beklædte saa forskellige Livsstillinger som Kontorist, Officer og Lærer; desuden overværede man Førers Samtale med Bittens Mor en Regnvejrmorgen, hvor Bitten skal paa Tur, og forskellige Episoder fra Lejrlivet, hvor paa Dagbogen lukkedes med Ordene:

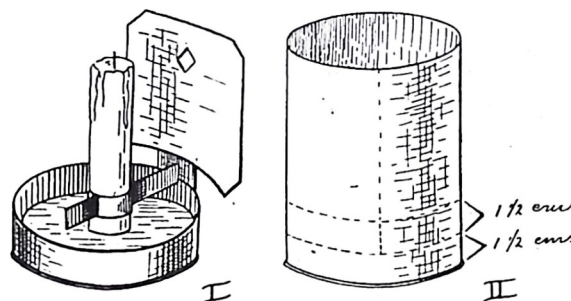
*For en Spejderfører er Livet
som et Ungdommens jublende Kvad.
Alle glade Timer, det har givet,
de staar prentet paa Dagbogens Blad.*

Det var en Glæde at overvære en saa decideret Spejderfest, hvor hele Udstyret bestod af rene Spejderdragter, glade Smil og muntre Sange — og mon ikke en saadan Underholdning, der i al sin Enkelthed giver Forældrene et Indblik i Spejderlivet, er en god Agitation for Spejderbevægelsen? Jeg tror det og spaar de to Troppe mange nye Spejdere foruden mange Penge i Tropskassen som Resultatet af deres Slid.

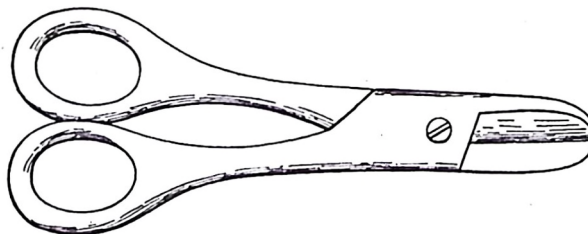
Tilskueren.

Altmuligmanden

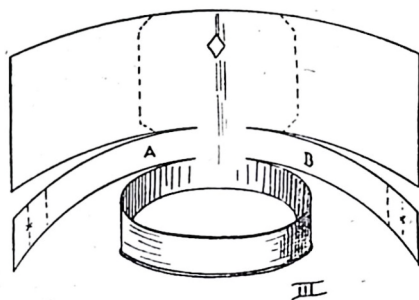
En Lysestage laves nemt af en gammel Blikdaase.

Det eneste Instrument, der anvendes, er en Bliksaks; den koster ikke mange Øre, og er anvendelig til mange Ting. Tegn to

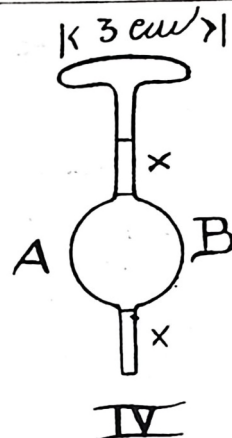

Linier, parallelle med Bunden og med 1½ cm Afstand. Klip lodret ned i Daasen modsat Ryglodningen og følg derefter Linierne rundt om Daasen til 1½ cm fra

Ryggen, og Daasen ser da ud som Tegn. III. Klip overflødigt Blik bort efter de

punkterede Linier og bøj den smalle Strimmel som Tegn. IV. De to Stykker mærket $\times$ paa Tegn. III klippes af, bøjes skarpt sammen og klemmes godt fast over de med $\times$ mærkede Stykker paa Tegn. IV. Et Hul hugges med et Søm, Sømmet hamres i Væggen, og Lyseholderen hænges derpaa.

Hallo Fuglevenner,

nu er det Tid at sætte Redekasser op!

Maalene paa Fig. 1 passer til en Meisekasse, gør I dem dobbelt saa store, passer Kassen til en Stærefamilie, og gør I dem 4 Gange store, kan det være, at I faar en Natugle som Gæst!

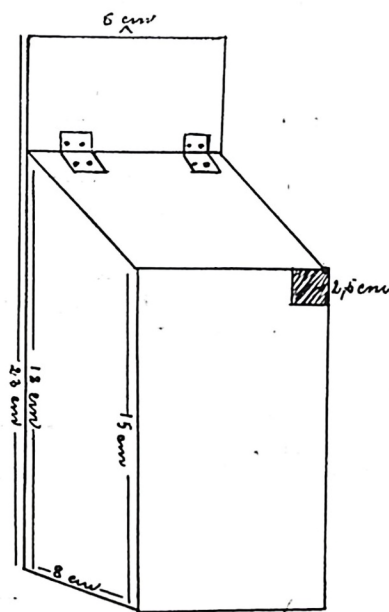
Den næste Bolig er beregnet til en Fluesnapper eller en Rødkælk og den sidste til den lille vævre Træløber. Den er saare let lavet, da den blot bestaar af 2 Sider, der er sømmet sammen i Vinkel og forsynet med Gulv og Loft. Den skal sømmes paa

en tyk fritstaaende Træstamme og behøver kun at sættes 1 Meter fra Jorden.

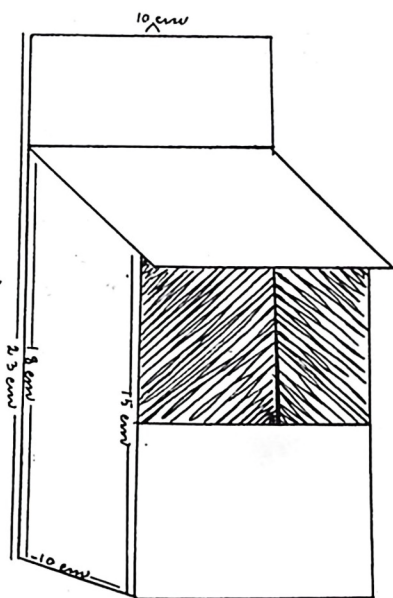
Hvis I maler Kasserne, saa de ligner Træet, de sidder paa, gaar Fuglene hurtigere i dem, og I hjælper til at beskytte dem mod uvedkommende, som nu ikke saa let faar Øje paa dem. Lav endelig ikke Indgangshullerne for store i de lukkede Kasser og til Slut — sørg for at bruge Kobbersøm til at slaa Kasserne fast med, da Jernsøm i Træet ødelægger det Værktøj, der senere skal behandle det.

Hæng nu i — I ønskes fuldt Hus i alle jeres Fuglehjem!

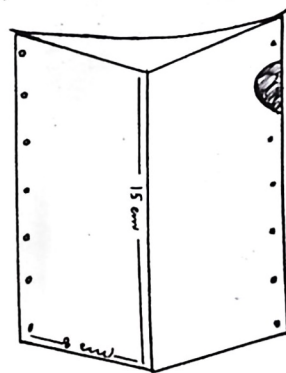
H. D.

Meisekasse eller Støre kasse

Fluesnapper eller Rødkælk

Træløber

Lidt af hvert.

Agitation — Fremgang — Samarbejde.

Hellerup Division er vokset saa stærkt under Agitationen i der forløbne Aar, at man nu har bestemt at dele Divisionen, saaledes at 1. Holte, 1. og 2. Hellerup, 1. Østerbro og Gl. Hellerup Trop danner *Hellerup Division* under Ledelse af *Jens* (Kommunelærerinde Frk. J. M. Norden-toft, Richsvej 101 B, Kbhvn F.) medens 1. og 2. Vildgæs og 1. Falkoner Trop danner *Vildgæsnes Division* under Ledelse af *Annasofie* (stud. med. Frk. A. Elmquist, Richsvej 101 B, København F.)

Det er Meningen, at man vil forsøge efterhaanden at danne en Række af Divisioner i København, hver paa indtil 6 Troppe og i den Anledning planlægges en samlet Agitation af de 3 københavnske Divisioner, idet Hellerup Division for nogen Tid siden indbød Københavns Division til et fælles Førermøde og fremførte nogle Forslag til en fælles Agitation — blandt andet om en stor Stadiondag sidst i August eller først i September, hvortil vi haaber paa alle sjællandske Spejderes Deltagelse — vil I med?

Der er dannet et fælles Agitationsudvalg med 3 Medlemmer fra hver Division, og naar der foreligger nærmere Enkeltheder, skal I faa dem.

Jens.

Litteraturmærket.

Maanedens Bogliste.

Richard Katz: Glade Dage i den brogede Verden. Jesp. & Pio, 1932.

Marcus Lauesen: Og nu venter vi paa Skib. Gyld., 1931.

Henri Nathansen: Mendel Philipsen & Søn. Nyt nord. Forl., 1932.

Nis Petersen: Sandalmagernes Gade. Prior, 1931.

Helen Thomas (e): To Mennesker. Haase, 1932.

Marts 1933.

Fremkaldelse og Kopiering.

Der findes i Esbjerg en Fotograf, som vil paatage sig at fremkalde og kopiere vore Films for en meget mindre Pris, end de fleste af os plejer at faa det gjort for.

Troppen eller Spejderne skal ikke betale Porto, saa det vil derfor ikke blive dyrere at sende jeres Films udenbys for Fremtiden. Aftrykkene, jeg har modtaget, har været gode og klare Gaslysbilleder.

Prisen for Fremkaldning af alle Størrelser Films er 25 Øre. 10 Øre pr. Aftryk i Størrelsen 6×9 og Postkortstørrelsen betales med 18 Øre pr. Stk.

Troppene burde benytte denne gode Chance til baade Spejderfilms og private Billeder.

Fotografens Adresse er:

Hr. Boghandler *Otto Nielsen*,
Kongensgade 87,
Esbjerg.

NB. Se iøvrigt omstaaende Annonce.

Sonny.

De grønne Tørklæder.

kommer til at koste 1,06 Kr. pr. Stk. i usømmet Tilstand. Stoffet er saa dyrt, fordi det skal væves 80 cm bredt, og fordi det ikke maa falme. Husk at bestille dem!

Til Lærerinderne blandt Førerne!

Jeg vil gerne opfordre Dem til, naar De opgiver Deres Dataer til »Dansk Skolestatistik« da at angive Deres Stilling i Det Danske Pigespejderkorps under Rubrikken »Tillidshverv«.

Agitationssekretæren.

Februarbladet

var 4 Sider større end normalt — saa behøver I ikke at sørge saa meget over, at I intet Decemberblad fik — vel!

Redaktionen

af Februar, Marts og Aprilbladet foretages af Divisionschef Frk. *Nordentoft*, C. F. Richsvej 101 B, Kbhvn. F. Hertil indsendes Stof til Bladet.

Til Lykke!

Bladets Redaktør, Fru *Lund* — Hønen — har den 10. Marts faaet en Søn.

M. K.

Spejder! Køb dit Udstyr paa

Det Danske Pigespejderkorps Depot,

Spejderskolen, Korinth, Fyn.

Færdigsyede Uniformer:

Nr.	0.	11,00 Kr	og 11,75 Kr. (sv. Kv.)	Lgd. 72 cm
— 1.	11,00 »	» 11,75 »	do. »	85 »
— 2.	11,50 »	» 12,50 »	do. »	94 »
— 3.	12,00 »	» 13,25 »	do. »	105 »
— 3 a.	12,50 »	» 13,75 »	do. »	112 »
— 4.	13,00 »	» 14,25 »	do. »	120 »
— 5.	14,00 »	» 15,75 »	do. »	123 »

Prisen er for Uniformen uden Knapper.

Mørkeblaat Lærred til Uniform pr. m.	1,40 Kr.
do. do. » do. sv. Kv.	1,60 »
Snitmønstre til Uniform Nr. 3	0,50 »
Knapp	0,05 »
Split	0,01 »
Spejderhat	5,00 »
Lejrhue	1,60 »
Bælte	2,25 »
Fløjte	0,75 »
Tørklæde	» »
Slips	» »
Fløjtesnor	0,18 »
Patroljebaand pr. m	0,18 »
Maanedsrappporter	0,06 »
Medlemskort	0,04 »
Styrkelister	0,12 »
Indmeldelsesblanketter for Blaamejser	0,06 »
do. » Spejdere	0,06 »
do. » Førere	0,05 »
Sangbog	1,50 »
Skindrester pr. kg.	2,75 »
Ruskind i blaa, røde, grønne og brune	» »
Farver 6—8 Kvadrat Fod ca.	6—7 »

Færdigsyede Lejrkitler:

Nr.	1.	6,00	Kr.
—	2.	6,25	»
—	3.	6,50	»
—	3 a.	6,75	»
—	4.	7,00	»
—	5.	7,25	»

Prisen er for Kitler uden Knapper.

Stof pr. m 0,95 Kr.

Civilnaal (menig)	0,25 Kr.
— Tropsfører	0,35 »
— Divisionschef	0,40 »
— Tropsraadsmedlem	0,40 »
Hatteemblem, Divisionschef	1,00 »
— Tropsfører	0,65 »
— Patroljefører	0,80 »
Esprit	0,80 »
Skulderembl., Divisionschef pr. Stk.	1,00 »
— Tropsfører » »	0,45 »
Patroljeførerknapp	0,25 »
Adjutant- og Intendantsnor	0,15 »
1. Kl. Mærke	0,35 »
2. Kl. —	0,20 »
3. Kl. —	0,25 »
1. Aarsstjerne	0,12 »
4. —	0,25 »
Duelighedstegn	0,12 »
Riddersnor og Væbnersnor pr. Stk.	0,50 »
Vandreplade, ægte Sølv (200 km)	1,50 »
Svømmeplade, — —	1,50 »
Mødeknapp — —	0,75 »
D. P.	0,10 »

Nye Priser!

Brevpapir og Konvolutter

leveres paa Bestilling med Troppens Navn og Kløveremblem

Lille Størrelse	100, 250, 500, 1000 Stk.	2,50 3,50 6,00 8,00 Kr.
Stor —	100, 250, 500, 1000 »	4,00 6,00 10,00 15,00 »
Konvolutter	100, 250, 500, 1000 »	2,75 4,25 6,75 12,25 »

(For linieret Papir 10 % mere).

Benyt Pigespejder Blokken!

Findes nu med Billeder eller Trekløveremblem!

Lille Størrelse	1,20 Kr.
Stor —	1,95 »
100 Konvolutter med Trekløveremblem	1,50 »
Spejderkort 6 Stk	0,25 »
Spejderlommebog med løs Blok	0,80 »

SOM MODERNE FORRETNINGSMAND BØR DE GRIBE ENHVER
CHANCE FOR EN VÆRDIG REPRÆSENTATION AF DERES FIRMA
HER SPILLER DEN STILFULDE TRYKSAG SIN STORE ROLLE -
UDEN EKSTRA UDGIFT ER DET EN FIN REKLAME. - DETTE
BØR BETÆNKES VED ENHVER BESTILLING AF TRYKSAGER!
ORDRER I SMAGFULDE TRYKSAGER EKSPEDERES OMG. FRA

F. SCHUR & CO^s BOGTRYKKERI

TELEF. 173 - 1373 HORSENS TELEF. 173 - 1373

MÆRKET, SOM
GARANTERER
KVALITETEN

SCHU-BO

Billigt Fotoarbejde!

Fremkaldning pr. Rulle 50 Øre
Højglanskopi 6×9, pr. Stk. 12 »
Forstørrelser fra 65 »

Gratis Forsendelse overalt i Danmark mod Forudbet. Ved Efterkrav kun Efterkravsporto.

For prima Udførelse garanteres.

Overgade 24 **Foto-Magasinet** ODENSE -

K. Madsen,

Garn- & Trikotageforretning,

Horsens.

■ Telef.: 1884 - 1885 - 1886.

N. M. Hansen,

Bageri og Konditori.

Telefon 61.

- - Korinth. - -

Redaktion: Fru Hanna Holmblad Lund, Læssøgade 198, Odense. (Hertil alt angaaende Indhold).
Administration: Bladkontingent sendes til: »Pigespejderne«, Spejderskolen, Korinth, Fyn. Postgiro: 36302.
Ekspedition og Tryk: F. Schur & Co., Horsens. Afleveret til Postvæsenet den 17. Marts 1933.